

🕒 EMPLAÇAMENT

SITUACIÓ, HISTÒRIA I DEMOGRAFIA.

Aquest barri barceloní pertany al districte d'Horta - Guinardó; antigament dintre del municipi de Sant Martí de Provençals, al límit d'Horta i amb Gràcia. S'exten per la banda oriental de Muntanya Pelada. Fins a les últimes dècades del passat segle ha estat ocupat per camps de cultiu, canteres i masies, d'entre les quals trobem el Mas Guinardó, que dona nom al barri.

Als anys 30 ja l'habitaven moltes famílies de classe mitja (la caseta i l'hort) i fins els anys cinquanta, com els altres barris de la vall d'Horta, continuava essent un barri de camperols, grangers, estiujants i rentistes. La situació privilegiada del barri el va convertir en l'objectiu preferent de l'especulació i la febre de la construcció va canviar del tot la seva fisonomia de barri.

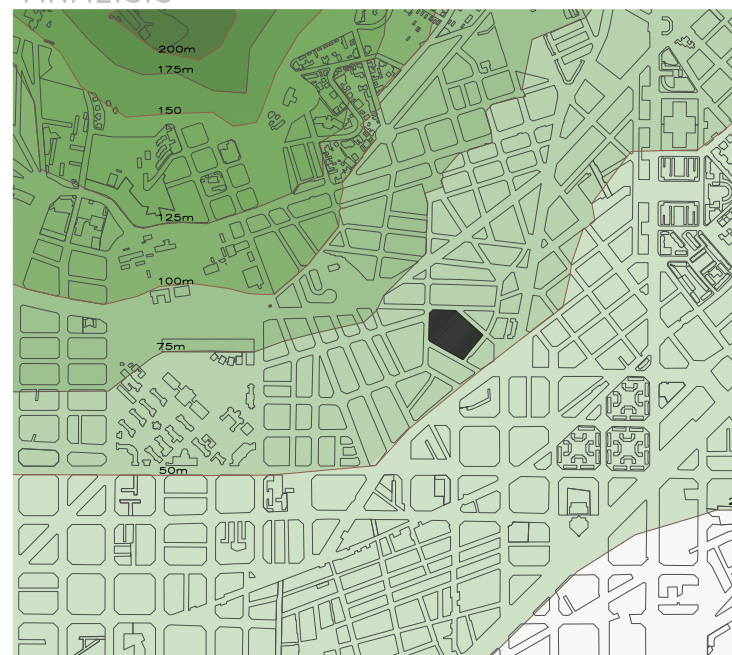
El ritme amb que es va edificar a partir dels anys seixanta, amb blocs de pisos que han densificat el sector d'una manera extraordinària i que van motivar l'arribada d'immigrants, ha deixat relativament pocs espais verds.

No existeixen dades referents als nombre d'habitants del barri, però si del districte en la seva totalitat. Horta - Guinardó està poblat per 165.942 persones, el que el converteix en el quart districte amb major població de la ciutat.

Pel traçat més o menys racional i quadrícula, de la seva part baixa, recorda a l'Eixample. Però si anem més cap amunt, es descobreix que aquí l'orografia del barri trenca les seves traces harmòniques.

ANÀLISIS

ANÀLISIS DE LA TOPOGRAFIA I FLUXES PRINCIPALS

El barri del Guinardó està fortament condicionat per la seva topografia, amb un pendent mig del 7%. El punt més alt situat a 200m és al turó del parc del guinardó dominant el límit nord del barri, i el punt més baix es situa a la plaça Maragall prop de l'emplaçament del projecte. Els fluxes principals afluïsses el barri longitudinalment tangent al pendent. El Passeig Maragall és la via més important i el límit sud, la Ronda Guinardó passa pel centre del barri i l'articula funcionant com a frontissa en sentit longitudinal. És en el sentit del pendent on els fluxes queden encallats, precisament el carrer Teodor Llorente, subsanarà aquesta deficiència, i adquirirà dimensió quan s'executi el seu allargament fins a la Ronda Guinardó.

ANÀLISIS DEL TEIXIT, ESPAI PÚBLIC I NOVES CENTRALITATS

En el límit oest del barri s'emplaça un gran equipament de ciutat, l'Hospital de Sant Pau, fora d'aquest, les mancances d'equipaments de barri són evidents, en el centre només destaca l'actual mercat municipal, i la resta d'equipaments es reparteixen per els límits. En quan a l'espai públic el Guinardó compta amb el parc del Guinardó a l'extrem nord, els jardins de Frederica Montseny tocant la Ronda, i la Plaça Maragall a l'extrem sud. A més a més de places més urbanes com la plaça guinardó o la catalana. Però el seu teixit dens demana més esponjament. La voluntat de la proposta és aprofitar l'estratègic emplaçament per a projectar una nova centralitat a un barri, on precisament el seu sistema d'espais públics resta als extrems. Aprofitar per potenciar una nova via transversal, i consolidar un eix verd de plaça Maragall fins el parc Guinardó.

